

CRISISDONATIES

Goede doelen voorlopig uit de wind

Het ziet er naar uit dat grote bedrijven in Nederland niet gaan bezuinigen op hun budget voor goede doelen. Bestaande relaties blijven gehandhaafd.

Volgens Theo Schuyt, hoogleraar filantropie aan de Vrije Universiteit in Amsterdam, kan het zelfs zo zijn dat particuliere inkomsten de komende twee jaar hoger uitkomen dan begroot: "Mensen doneren met gevoel. Vooral tijdens recessies kan het een lichtpuntje zijn dat je iets kan betekenen voor iemand anders." Daarbij kunnen de hulporganisaties ook verwachten dat er extra inkomsten vanuit de goeddoelenloterijen komen: "Als de economie instabiel is, gaan mensen meer gokken." Karien van Gennip, voorzitter van de Raad van Toezicht van SOS-Kinderdorpen, deelt de mening van Schuyt. "Het aantal donateurs is gestegen naar 126.000 en daarmee hebben wij een brede basis voor de bouw en het in stand houden van kinderdorpen wereldwijd." Van Gennip verwacht dat er minder bedrijven zich als nieuwe sponsor zullen aandienen, maar dat bestaande relaties met bedrijven zullen intensiveren. Een mening die Marinke Ros van Save the

Children deelt: "Bedrijven zullen maatschappelijk verantwoord ondernemen niet overboord gooien. Het zal wel moeilijker worden om nieuwe bedrijven aan ons te binden." Save the Children merkt wel een lichte daling van het aantal donateurs. Ros: "Helaas, maar het is niet dramatisch." Multinational Unilever steunt het World Food Programme van de Verenigde Naties. Volgens Fleur van Bruggen van Unilever staat er geen bezuiniging op stapel: "We gaan onze toelage niet korten. We hopen zelfs iets extra's te kunnen bijdragen." Van Bruggen vindt dat bedrijven goed naar het achterliggende idee van steun moeten blijven kijken: "We hebben allemaal onze maatschappelijke verantwoordelijkheid." Iets dat Randstadwoordvoerder Jennifer Arcuni onderstreept: "Ontwikkelingshulp is misschien wel meer dan ooit nodig. We nemen de verantwoordelijkheid en gaan ook niet bezuinigen."

TOM BAAK

Plattelandsorganisatie Agriterra deed in januari een oproep aan het Nederlandse publiek om foto's in te sturen die de 'ontwikkeling van landbouw wereldwijd' in beeld zouden brengen. Fotografe Debby Gosselink deed een poging en sleepte met haar foto's *Blowing Rice* en *A salty place* zowel bij de vakjury als de publieksjury de eerste prijs in de wacht. Als prijs mag de winnares een fotoreportage in een land naar keuze maken.

Pieter

- Microrecht -

Kennis is macht. Toen vorig jaar tijdens de voedselcrisis de prijzen stegen, wisten veel boeren daarvan nauwelijks te profiteren omdat ze geen weet hadden van de marktprijzen. Als ze toegang hebben tot internet en de prijzen kennen, laten ze zich niet meer bedotten door de tussenhandelaren. Toegang tot informatie vergroot de zeggenschap over het eigen leven. Het is precies dit idee dat ten grondslag ligt aan het initiatief voor microjustice dat is genomen door ILA (International Legal Alliances) en de Universiteit van Tilburg. Vier miljard mensen hebben geen toegang tot het recht. Wetboeken kennen burgers de mooiste rechten toe, maar als je geen geld hebt om een advocaat in de arm te nemen, zijn het papieren verworvenheden. Dus zijn de armsten vaak slachtoffer van machtsmisbruik en willekeur. Een landarbeider die wordt weggestuurd zonder zijn achterstallige loon, kan nergens verhaal halen. De huiseigenaar eist van een succesvolle winkelier opeens een hogere huur. Hij wil profiteren van het succes. Een huurcontract heeft de winkelier vaak niet en ook geen geld voor een advocaat. Hetzelfde geldt voor het kind dat zijn minieme erfdeel niet krijgt omdat een broer of een neef het vee heeft ingepikt.

Microrecht is bedoeld om juridische geschillen op te lossen tussen mensen die geen geld hebben voor een advocaat. Recht is duur omdat het tijdrovend is. Het idee achter microjustice is conflicten zo goedkoop mogelijk te beslechten. Het lijkt daarom meer op mediation, bemiddeling, dan op bureaus voor rechtshulp. Binnenkort gaan proefprojecten van start in Bolivia. Rwanda en Zuid-Afrika volgen later. ILA wil lokale bemiddelaars gaan trainen. Vervolgens wordt er een database ontwikkeld met redelijke oplossingen voor de meest voorkomende conflicten. Zoals Maurits Barendrecht van de Universiteit Tilburg zegt: "Wat is de going rate of justice? Vergelijk het met de kantonrechttersformule bij ontslag of alimentatienormen. Zo weten mensen wat een redelijke uitkomst is." Als een eigenaar de huur wil verhogen is een overgangperiode gewoon. Als iemand wegens wangedrag wordt ontslagen is de maximale korting op het achterstallig loon zus en als een erfgenaam het vee verzorgt, is een redelijke verdeling van de erfenis zo. Microrecht werkt alleen als beide partijen genoeg redenen hebben om aan een oplossing te werken. Dat is de achilleshiel van ieder rechtssysteem. Als één partij kan volharden in zijn machtsmisbruik, komt er geen rechtvaardige oplossing. Maar Barendrecht gelooft in de macht van kennis. Hoe meer je weet waar je recht op hebt, hoe minder je accepteert wat je wordt aangedaan. En hoe makkelijker het wordt om macht in te kapselen.

Politicooloog Pieter Hilhorst is columnist voor de Volkskrant en presentator bij omroep Link. Daarnaast schrijft hij toneel en publiceert hij boeken en artikelen.